

Arrest

**nr. 120 336 van 10 maart 2014
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.**

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2011 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juli 2011.

Gelet op het tussenarrest nr. 86 086 van 22 augustus 2012, waarbij de debatten heropend worden en een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof wordt gesteld.

Gelet op het arrest nr. 64/2013 van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2013.

Gelet op de beschikking van 3 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2013.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CRISPIN, die *loco* advocaat R. FONTEYN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 18 januari 2011 dient de tweede verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum kort verblijf.

1.2 Op 26 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Op 28 april 2011 dienen de verzoekende partijen een verzoekschrift in om de nietigverklaring te vorderen van de bestreden beslissing van 26 januari 2011, die blijkens de akte van kennisgeving op 15 maart 2011 ter kennis zou zijn gebracht.

Bij beschikking van 11 juli 2011 stelt de Raad de partijen in kennis van het feit dat het niet vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan verworpen worden op volgende grond: *"Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid"*.

Verder stelt voornoemde beschikking dat met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden.

De verzoekende partijen dienen op 13 juli 2011 een verzoek tot horen in bij de Raad. Hierin vragen zij de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

"En imposant un délai unique de trente jours, l'article 39/57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers viole-t-il les articles 10, 11 et/ou 191 de la Constitution en ce que la disposition querellée traite de manière identique deux catégories d'étrangers en situations essentiellement différentes, étant d'une part ceux qui demeurent en Belgique et d'autre part ceux qui demeurent dans un pays d'Europe qui n'est pas limitrophe de la Belgique ou qui demeurent hors d'Europe?"

En imposant un délai unique de trente jours, l'article 39/57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lu en combinaison avec l'article 89 de l'Arrêté du Régent déterminant la procédure devant la section du Contentieux administratif du Conseil d'Etat et avec l'article 38 de l'arrêté royal du 9 juillet 2000 portant règlement de procédure particulier au contentieux des décisions relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers viole-t-il les articles 10, 11 et/ou 191 de la Constitution lus en combinaison avec l'article 13 de la Constitution et avec le principe de stand still en créant une discrimination entre deux catégories d'étrangers demeurant tantôt dans un pays d'Europe qui n'est pas limitrophe de la Belgique tantôt hors d'Europe étant d'une part ceux qui ont bénéficié d'un délai de recours de soixante ou nonante jours devant le Conseil d'Etat et d'autre part, ceux qui ne bénéficient plus que d'un délai de recours de trente jours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers?"

En imposant un délai unique de trente jours, l'article 39/57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lu en combinaison avec l'article 89 de l'Arrêté du Régent déterminant la procédure devant la section du Contentieux administratif du Conseil d'Etat et avec l'article 38 de l'arrêté royal du 9 juillet 2000 portant règlement de procédure particulier au contentieux des décisions relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers viole-t-il les articles 10, 11 et/ou 191 de la Constitution lus en combinaison avec l'article 13 de la Constitution et avec le principe de stand still en créant une discrimination entre deux catégories de justiciables demeurant tantôt dans un pays d'Europe qui n'est pas limitrophe de la Belgique tantôt hors d'Europe étant d'une part ceux qui ont attaqué une décision administrative devant le Conseil d'Etat et d'autre part ceux qui ont attaqué une décision administrative devant le Conseil du Contentieux des Etrangers?"

En imposant un délai unique de trente jours, l'article 39/57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lu en combinaison avec l'article 89 de l'Arrêté du Régent déterminant la procédure devant la section du Contentieux administratif du Conseil d'Etat et avec l'article 38 de l'arrêté royal du 9 juillet 2000 portant règlement de procédure particulier au

contentieux des décisions relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers viole-t-il l'article 13 de la Constitution en érigeant un obstacle disproportionné à l'accès au Conseil du Contentieux des Etrangers au détriment des étrangers demeurant tantôt dans un pays d'Europe qui n'est pas limitrophe de la Belgique tantôt hors d'Europe?"

Bij arrest nr. 86 086 van 22 augustus 2012 stelt de Raad voormelde prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof.

Bij arrest nr. 64/2013 van 8 mei 2013 overweegt het Grondwettelijk Hof onder punt B.3.2. dat het in geding zijnde verschil in behandeling aan het koninklijk besluit (van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) dient te worden toegeschreven en zegt het Hof vervolgens voor recht wat volgt:

"De prejudiciële vragen behoren niet tot de bevoegdheid van het Hof."

2.2 Artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep bij de Raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Ter terechtzitting van 25 september 2013 betwisten de verzoekende partijen de laattijdigheid van het beroep: zij stellen, zoals in het verzoekschrift reeds werd gezegd, dat het administratief dossier geen akte van kennisgeving bevat en er aldus geen kennisgeving is geweest, en duiden erop dat de beroepstermijn bijgevolg nooit is begonnen lopen.

De Raad stelt vast dat zich in het administratief dossier noch de bestreden beslissing noch de akte van kennisgeving bevindt. Uit de bestreden beslissing en de akte van kennisgeving die de verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen, blijkt dat de bestreden beslissing van 26 januari 2011 op 15 maart 2011 ter kennis zou zijn gebracht, maar op deze akte van kennisgeving bevindt zich slechts de handtekening van de consul, in het vakje waarin "*Signature & Sceau de l'autorité*" is vermeld. Het vakje met de vermelding "*En cas de notification de la décision au guichet, signature du demandeur*" is daarentegen leeg. Onderaan op dezelfde pagina bevindt zich nog een onleesbare handtekening met daaronder een onleesbare vermelding. Gezien de onleesbaarheid van voormelde gegevens en gezien op geen enkele manier uit de akte van kennisgeving blijkt dat deze handtekening van de tweede verzoekende partij zou zijn, kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op 15 maart 2011 aan het loket ter kennis werd gevraagd. Voor het overige bevinden zich geen gegevens in het administratief dossier waaruit kan afgeleid worden op welke datum de bestreden beslissing ter kennis zou zijn gebracht. Zodoende kan het op 28 april 2011 ingediende beroep niet als laattijdig beschouwd worden.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het gepast voor om de onderhavige zaak naar de algemene rol te verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend en veertien door:

mevr. C. BAMPS,

de eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS